

[Lysholm Christensen]

Vi kan tilslutte os industriministerens hovedtanke om hjælp til selvhjælp. Dette princip har jo vist sig at være frugtbart mange gange i historien, og også i nyere tid har vi set, at det har været virksomt i forskellige dele af vort land.

Kristeligt Folkeparti har ikke megen tro på, at direkte kommunalt engagement i produktionsvirksomheder kan skabe mange nye arbejdspladser, og derfor ligger løsningen efter vor mening ikke i en opblødning af kommunalfuldmagtens bånd som foreslået i dagsordensforslaget, der er fremsat af SF.

Efter vor vurdering er der allerede penge til rådighed, bl.a. i Lalandiafonden, men noget tyder på, at kapitalen her er for lidt risikovillig. Vi kunne ønske, at fondsbestyrelsen stillede sig mere imødekommende over for ansøgninger om midler til nye initiativer.

Vi kan desuden tilskynde industriministeren til at arbejde på at få andel i de EF-midler fra Strukturfonden, som vi har hørt om i dagspressen så sent som i dag.

Vi finder det vigtigt, at man ikke taber modet og optimismen i denne situation. Hvis man kaster et blik på landkortet, vil man se, at Lolland ligger ret centralt ved porten til det store sydlige udland, ved porten til det indre marked, hvis vi ser lidt frem i tiden. Derfor er det glædeligt og perspektivrigt, at informationsvirksomheden er udvidet til også at omfatte Sverige, og jeg har forstået, at denne virksomhed vil blive udvidet i den kommende tid. Svenske virksomheder har jo en klar interesse i at få foden indenfor i det indre marked, og der må være muligheder for at få sådanne virksomheder til at etablere sig netop på Vestlolland.

Kristeligt Folkeparti ønsker at medvirke til, at statsinstitutioner om muligt kan flyttes til området. Men det er ikke kun penge, der skal til. Der skal lokale initiativer til, og personlige initiativer har ikke været det almindelige i dette område, som har været præget af store arbejdspladser.

I dag for 25 år siden blev USA's daværende præsident, John F. Kennedy, myrdet. I den anledning kunne det være interessant at citere noget, som denne betydelige statsmand sagde. Kennedy udtalte på et tidspunkt følgende: »Spørg ikke, hvad dit land kan gøre for dig, men spørg, hvad du kan gøre for dit land.«

Jeg indrømmer, at det er et flot citat at komme med, men det peger på en væsentlig ting i

denne sag, tror jeg. Vi kan sige, at der allerede er stillet statsmidler til rådighed, der er også andre midler til rådighed, og dermed har staten bidraget på en vis måde. Men den anden side af citatet skal altså også med: Hvad kan jeg gøre for mit Lolland, kunne vi måske sige. Derfor er det vigtigt, at man ikke taber optimismen, men at lokale initiativer spirer frem og tager en risiko.

Vi har sympati for visse dele af SF's lange dagsorden. Men som det er fremgået af mit indlæg her, kan vi ikke støtte alle punkter i den foreslåede dagsorden, hvorfor vi må stemme imod.

Løvig Simonsen (S):

Jeg kan ikke dy mig for at sige til hr. Jens Peter Jensen, at det ikke gungrer, hverken når en mus eller en elefant eller hr. Jens Peter Jensen begiver sig over Farøbroen. For den er lavet af gode håndværkere fra Nakskov, og så gungrer den ikke, så holder den. Jeg kunne derimod tænke mig, at de medlemmer af Folketinget, der begav sig til Lolland, ville konstatere, at hvis de begiver sig af sted med de kollektive transportmidler, vil de ganske klart mærke forskel på den standard, der er mellem det sydlige og det østlige Danmark. Hvis man begiver sig på vej til bils, så husk at sætte farten ned, når man kommer over Farøbroen, for dér har man så viseligt indrettet en strækning på 9 km med motortrafikvej, selvfølgelig af hensyn til, at folk skal vise agtpågivenhed, og det skal jeg så sandelig love for at de gør. Det er altså ikke kun et spørgsmål om erhvervsudvikling. Det er også et spørgsmål om infrastruktur og andre ting.

Debatten i dag er væsentlig, først og fremmest for os på Lolland. Det viser sig tydeligt, når man ser de mange politiske og fagpolitiske tillidsmænd og -kvinder fra Vestlolland, der følger denne debat. Det vidner om interesse og engagement. Men debatten i dag er også af principiel betydning for andre regioner i vort land, der som udkantsområder er stillet over for de samme problemer og udfordringer, som Lolland og især Vestlolland har.

Der skal ikke herske tvivl om, at vi lollikker er glade og stolte af vor landsdel. Men der er heller ingen tvivl om, at vi har været og er hårdere ramt beskæftigelsesmæssigt og erhvervs-mæssigt end andre landsdele. Det viser lukningen af Nakskov Skibsværft, flytningen af Thri-